

- 2) tytuł rozdziału 2 otrzymuje brzmienie:
„Przewozy pracownicze, wycieczkowe i w innych celach społecznych.”;
- 3) § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. W razie braku środków komunikacji publicznej lub braku autobusów własnego użytku albo gdy nie ma możliwości skorzystania z autobusu innej jednostki organizacyjnej na zasadach określonych w uchwale nr 197 Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1968 r. w sprawie usprawnienia przewozów pracowniczych i wycieczkowych autobusami (Monitor Polski Nr 29, poz. 194) — przewóz:
- 1) pracowników do miejsca pracy i z miejsca pracy (przewóz pracowniczy) lub przewóz pracowników w innych ważnych celach służbowych,
 - 2) pracowników i ich rodzin oraz byłych pracowników zakładu pracy (emerytów i rencistów) i ich rodzin biorących udział w wycieczce organizowanej w ramach akcji socjalnej samochodem zakładu pracy,
 - 3) członków organizacji społecznych, działających na terenie zakładu pracy lub nad którymi zakład pracy sprawuje patronat, w ramach wykonywania przez nich działalności społecznej.
- może być wykonywany za pomocą samochodów ciężarowych, pod warunkiem zapewnienia bezpieczeństwa osobom przewożonym.”;
- 4) w § 4 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie:
„Samochody ciężarowe, przeznaczone do wykonywania przewozów określonych w § 2, powinny odpowiadać następującym warunkom:”;
- 5) po § 5 dodaje się § 5a w brzmieniu:
„§ 5a. 1. Przewozy osób samochodami ciężarowymi w celach określonych w § 2 pkt 2 i 3 mogą odbywać się w promieniu do 100 km od granic administracyjnych miejscowości, w której ma siedzibę jednostka organizująca taki przewóz.
2. Jednostka organizująca przewóz (ust. 1) powinna spośród przewożonych osób wyznaczyć kierownika grupy.
 3. Obowiązkiem kierownika grupy jest posiadanie listy imiennej przewożonych osób, dawanie sygnału odjazdu i czuwanie nad przestrzeganiem

niem przez przewożone osoby przepisów § 3 pkt 8 oraz innych przepisów zapewniających bezpieczeństwo przewozu.

4. Warunki udzielania zezwoleń przez kierownika jednostki organizacyjnej na użycie samochodu ciężarowego w celach wymienionych w § 2 pkt 2 i 3 określają przepisy o używaniu pojazdów służbowych do celów niesłużbowych i o użyczeniu pojazdów samochodowych przez jednostki gospodarki uspołecznionej pracownikom tych jednostek lub innym jednostkom gospodarki uspołecznionej.”;
- 6) w § 6 wyrazy „przewozu pracowniczego” zastępuje się wyrazami „przewozów określonych w § 2”;
- 7) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:
„Przewóz członków rodziny, młodzieży szkolnej i dzieci przedszkolnych.”;
- 8) po § 7 dodaje się § 7a w brzmieniu:
„§ 7a. 1. W razie braku środków komunikacji publicznej dopuszcza się przewożenie samochodami ciężarowymi typu furgon kryty (towos) młodzieży szkolnej do szkoły i ze szkoły oraz dzieci do przedszkoli i z przedszkoli pod warunkiem przestrzegania przepisów §§ 3 i 4.
2. Do przewozów określonych w ust. 1 stosuje się odpowiednio przepisy § 5, § 5a ust. 4 i § 6.
3. Wraz z przewożoną młodzieżą szkolną lub dziećmi przedszkolnymi powinna jechać na powierzchni ładunkowej samochodu co najmniej jedna osoba dorosła, spełniająca rolę opiekuna.
4. Obowiązkiem opiekuna (ust. 3) jest dawanie sygnału odjazdu, czuwanie nad bezpieczeństwem młodzieży i dzieci i przestrzeganiem przez nich przepisów § 3 pkt 8 oraz innych przepisów zapewniających bezpieczeństwo przewozu.
5. Opiekuna wyznacza w porozumieniu z komitetem rodzicielskim kierownik szkoły (przedszkola), do którego uczęszcza przewożona młodzież (dzieci).”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Komunikacji: w z. *D. Tarantowicz*

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. *T. Pietrzak*

207

ZARZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAW WEWNĘTRZNYCH I OBRONY NARODOWEJ

z dnia 3 czerwca 1971 r.

w sprawie przeprowadzenia poboru w okresie jesiennym 1971 r.

Na podstawie art. 25 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 44, poz. 220) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W okresie od dnia 1 września do dnia 10 listopada 1971 r. prezydya wojewódzkich (miejskich w miastach wyłączonych z województw) i powiatowych (miejskich w miastach stanowiących powiaty miejskie, a w miastach wyłączonych z województw — dzielnicowych) rad narodowych — za pośrednictwem wojewódzkich i powiatowych ko-

misji poborowych przy współdziałaniu dowództw okręgów wojskowych, wojewódzkich i powiatowych (miejskich, dzielnicowych) sztabów wojskowych oraz prezydów rad narodowych niższych stopni — przeprowadzą pobór mężczyzn i kobiet.

2. W uzasadnionych wypadkach prezydya wojewódzkich rad narodowych mogą przeprowadzić pobór mężczyzn i kobiet w okresie od dnia 11 do dnia 30 czerwca 1971 r.

§ 2. Obowiązkowi stawienia się do poboru (§ 1) podlegają mężczyźni:

- 1) urodzeni w 1952 r., z wyjątkiem tych, którzy stawili się do poboru w okresie wiosennym 1971 r. i zostali zakwalifikowani do kategorii „A”, „C”, „D” i „E”;
- 2) urodzeni w latach 1951, 1950, 1949, 1948 i 1947:
 - a) jeżeli zostaną imiennie wezwani do poboru,
 - b) którzy z jakichkolwiek powodów nie dopełnili jeszcze obowiązku stawienia się do poboru lub dotychczas nie mają uregulowanego stosunku do powszechnego obowiązku obrony,
- 3) urodzeni w latach 1954 i 1953, którzy zostali przyjęci na pierwszy rok studiów (nauki) do szkół, w których prowadzone jest wojskowe szkolenie studentów, jeżeli zostaną imiennie wezwani do poboru.

§ 3. 1. Obowiązkowi stawienia się do poboru podlegają również kobiety urodzone w latach 1953, 1952, 1951, 1950, 1949, 1948 i 1947 przyjęte na studia w szkołach (na wydziałach, kierunkach studiów), w których studentki są objęte wojskowym szkoleniem studentów, jeżeli zostaną imiennie wezwane do poboru.

2. Obowiązkowi stawienia się do poboru podlegają również kobiety urodzone w latach 1953, 1952, 1951, 1950, 1949, 1948 i 1947, zatrudnione w zakładach (placówkach) służby zdrowia i posiadające kwalifikacje zawodowe określone w § 1 ust. 1 pkt 1 zarządzenia Ministra Obrony Narodowej z dnia 29 marca 1969 r. w sprawie obowiązku służby wojskowej kobiet (Monitor Polski Nr 16, poz. 129), jeżeli zostaną imiennie wezwane do poboru.

§ 4. Do poboru w terminie określonym w § 1 zostaną wezwani również mężczyźni:

- 1) urodzeni w latach 1951, 1950, 1949, 1948 i 1947:
 - a) którzy ubiegają się o odroczenie zasadniczej służby wojskowej,
 - b) którzy wniosli do powiatowych (miejskich, dzielnicowych) sztabów wojskowych prośby o zmianę kategorii zdolności do służby wojskowej,
- 2) którzy kończą w 1971 r. 18 lat życia i zostali wytypowani przez powiatowy (miejski, dzielnicowy) sztab wojskowy do przysposobienia obronnego młodzieży pozaszkolnej,
- 3) którzy ukończyli 17 lat życia i ochotniczo zgłoszą się do:
 - a) odbycia zasadniczej służby wojskowej lub długoterminowej zasadniczej służby wojskowej,
 - b) szkolenia w ramach przysposobienia obronnego młodzieży pozaszkolnej,
- 4) którzy ubiegają się o powołanie do czynnej służby wojskowej w charakterze kandydatów na żołnierzy zawodowych.

§ 5. 1. Ustala się ogłoszenie poboru, o którym mowa w § 1 ust. 1, na terenie całego kraju na dzień 17 sierpnia 1971 r.

2. Właściwe organy prezydiów gromadzkich, miejskich, dzielnicowych rad narodowych oraz rad narodowych osiedli spowodują rozplakatowanie obwieszczeń o poborze w dniu wymienionym w ust. 1 i w miejscach najbardziej uczęszczanych i widocznych.

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych: w z. *B. Stachura*
Minister Obrony Narodowej: w z. *J. Urbanowicz*

208

ZARZĄDZENIE PREZESA GŁÓWNEGO URZĘDU KONTROLI PRASY, PUBLIKACJI I WIDOWISK

z dnia 3 czerwca 1971 r.

w sprawie rejestracji zakładów i urzędów wytwarzających publikacje, ilustracje i pieczętki i zakładów sprzedaży matryc oraz w sprawie ewidencji wytwarzanych publikacji i sprzedawanych urzędów, aparatów i matryc.

Na podstawie art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 5 lipca 1946 r. o utworzeniu Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk (Dz. U. Nr 34, poz. 210 z późniejszymi zmianami) oraz § 29 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 marca 1970 r. w sprawie zakresu i trybu sprawowania nadzoru i kontroli przez organy kontroli prasy, publikacji i widowisk (Dz. U. Nr 6, poz. 50) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rejestracji podlegają:

- 1) zakłady poligraficzne, zakłady przygotowujące formy drukowe i kłopiowe oraz inne zakłady posiadające maszyny i urządzenia poligraficzne, zwane w dalszym ciągu zarządzenia „zakładami poligraficznymi”;
- 2) urządzenia i aparaty wytwarzające publikacje i ilustracje sposobem mechanicznym, chemicznym lub innym,
- 3) zakłady wytwarzające pieczętki (stemple),
- 4) zakłady (punkty) sprzedaży matryc.

§ 2. 1. Rejestrację zakładów poligraficznych prowadzą na obszarze swojej właściwości wojewódzkie urzędy kontroli prasy, publikacji i widowisk, a w województwie warszaw-

skim i m.st. Warszawie — Główny Urząd Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk.

2. Rejestrację urzędów, aparatów i zakładów, o których mowa w § 1 pkt 2, 3 i 4, prowadzą: na obszarze miast wojewódzkich — wojewódzkie urzędy kontroli prasy, publikacji i widowisk, a w województwie warszawskim i w m.st. Warszawie — Główny Urząd Kontroli Prasy, Publikacji i Widowisk, na obszarze miast, dla których powołano miejskie urzędy kontroli prasy, publikacji i widowisk — te urzędy, a na obszarze powiatów — powiatowi pełnomocnicy wojewódzkich urzędów kontroli prasy, publikacji i widowisk.

§ 3. 1. Kierownicy zakładów podlegających rejestracji lub upoważnione przez nich osoby oraz właściciele, użytkownicy i inne osoby fizyczne i prawne, w których posiadaniu lub zarządzaniu znajdują się urządzenia i aparaty wytwarzające publikacje i ilustracje, zwani w dalszym ciągu „osobami zarządzającymi”, obowiązani są zgłosić zakład, urządzenie lub aparat w terminie 14 dni od dnia wejścia w ich posiadanie do właściwego organu kontroli prasy, publikacji i widowisk, zwanego dalej „właściwym organem kontroli”, w celu zarejestrowania.